

Gunnar Persson berättar...

"Karla" – ett tragiskt öde, men inte som ni tror...

Gunnar Persson berättar om Karl-Henrik Larsson, göteborgaren som fick Expressen att föreslå ett namnbyte. Söderstadion skulle bli Karlaplan.

Att "Karla" Larsson var en pojke som hade ett alldeles särskilt förhållande till fotboll i allmänhet och själva bollen i synnerhet stod tidigt klart för Göteborgs fotbollsintresserade allmänhet.

Som pojklagsspelare i Landala uppträdde han som jonglör i en halvtidspaus och fick schasas från planen vid 13 000 tillslag, när andra halvlek skulle börja. Så hade både Gunnar Gren och Dan Ekner, två av våra första proffs, fått sin första uppmärksamhet.

Snacka om finter

"Karla" plockades snart till IFK Göteborg och som 17-åring debuterade han i reservlaget. "Bebben" Johansson berättar:

– De spelade mot Elfsborg och i den här matchen var deras mittback Boris Målberg med.

Ni minns kanske brödratrion Boris, Morgan och Leif Målberg, tuffa försvarare med en medellängd kring 1.90.

– "Karla" var mycket för att snacka under matcherna. Han gjorde bort Målberg och sade "Gick du på den?", när han sprang förbi honom. Sedan gjorde han om det – "Gick du på den igen?"

"Bebben" Johansson tränade Karl-Henrik Larsson i både IFK Göteborg och i Skogen.

– Han var som ett sjölejon med bollen. Han lade upp den på nacken och rullade den längs med armarna. Vi spelade "badgästmatcher" ute på Hönö, där jag bor på somrarna, och han underhöll publiken i pausen. Vi fick be honom sluta så att vi kunde börja andra halvlek.

– Som spelare var han fruktansvärd på att rycka, och han gjorde det både till vänster och höger. Han var väldigt kär i bollen. Det var väl där det tog emot. Annars hade han varit landslagsman.

"Karla" debuterade i Allsvenskan som 20-åring, som inhoppare mot just Elfsborg i sista höstomgången 1967. Blåvitt vann med 2–1.

1968 började bra för yttertälängen. Han startade i IFK:s sex första matcher.

I premiären (än en gång mot Elfsborg, 1–2) satte han IFK:s reduceringsmål.

En del snackas det om än idag

I nästa match hände något som folk fortfarande talar om. Stefan Thylin berättar:

– Det var hemma mot Norrköping och "Karla" hade Bo la Fleur emot sig (en liten ettrig back från Blekinge, högröd i nyllet). Men la Fleur fick aldrig röra bollen. Det finter och tunnlar och till sist vågade han inte ens gå på längre. Då satte sig "Karla" på bollen och vinkade honom till sig. la Fleur kom och sedan började allting igen...

Det blev 1–1 och det var Larsson som satte kvitteringen på straff förbi en bortfintad Bengt Lindström.

Men Blåvitt hade svårt det här året. Det blev bara nio matcher till sist. Och när laget året efter gick som en klocka – "Bebben" tränade ett lag som lyckades vinna serien med enbart 14 använda spelare – höll han till i B-laget.

Inför 1970 gick han till Skogen, där Gunnar Gren

var tränare. Det gick bra, laget vann trean, "Karla" spelade alla matcher och var väl sällan i så bra form som det året. Bo Jidhed spelade med "Karla" under den perioden och var senare också hans tränare klubb. Hur var "Karla" som medlem i ett lag?

– Han var otroligt snäll och bjöd på sig själv hela tiden. Jag minns att vi mötte Götene, där ex-proffset Arne Selmosson var spelande tränare. "Hallå där, Arne, nu får du hålla ordning på stjälkarna", sade han. Året efter (1971), när vi gått upp i tvåan, hade vi en svår bortamatch i Arvika där han i stort sett ensam höll bollen de sista tio minuterna. Vi vann med 2–1, säger Jidhed.

Till Hammarby

Det var efter konstern i den stilen som han 1972 kom till Hammarby. Ny det året var också Roger Fransson. De fann varandra direkt.

– Vi delade rum på resorna, bland annat på ett träningsläger i Israel. Precis som jag jobbade han som idrottsplatsvaktmästare. Han var på Kanalplan och jag på Torvalla.

– Han var ofta hemma hos oss ute i Haninge och sov över ibland. Han lekte gärna med ungarna och jag märkte inga problemtendenser. Men "Karla" var inte så värst framfusig. Jag kan förstå om han kände sig ensam i Stockholm. Han hade nog inte så lätt att skaffa nya kompisar.

Karl-Henrik Larsson var ordinarie under första året i Hammarby. Han startade 16 matcher och började 4 på bänken (varav 3 inlägg).

"Kenta" Ohlsson minns sin lagkamrat:

– Han var rätt lång (180 cm), ganska tunn men ändå med dubbelhaka. Musklerna satt väl inte där de borde...

– Patrick marknadsförde skor i olika färger. Själv spelade jag i ett par avskyvärda, röda skor. "Karla" kom en gång till match med en av varje sort. Jag tror han hade en röd och en gul. Han var en bohem men hade matcher där han lyckades otroligt bra.

Rymde tillbaka till Göteborg

Men vintern 1972–73 blev tung och mörk. Det var en "grön" (=mörkgrå) vinter utan snö. Efter den var han inte sig själv längre. Våren 1973 satt han på bänken fem gånger, med bara ett enda inlägg som följd. Därefter rymde han mer eller mindre tillbaka till Göteborg. Hammarby härsknade och stängde honom som så kallat "ettårsfall".

Efter karensåret började han spela i Landala men

var 1975 tillbaka i Skogen. Här någonstans började kassen utföra. Han sågs ofta på Ullevi där han med en kasse i näven ville "tjôta" med alla och envar. Hans spel i Skogen ebbade ut.

Men efter de svåra åren i slutet på 1970-talet blev han spelande tränare i Johanneberg, en division VII-klubb i Göteborg. Han bildade också familj.

Oförutsedd olycka

Spritproblemen var under kontroll och allting verkade ha ordnat sig när han en morgon, vid frukostbordet, drabbades av en olycka som ingen kunde förutse.

En aneurysm – en förträngning på stora kroppspulsådern – brast och han förlorade medvetandet.

Han låg i respirator en tid innan det stod klart att någon förbättring inte var att vänta. Då tog hans hustru det svåra beslutet att stanna maskinen.

Karl-Henrik Larsson skulle ha fyllt 36 den hösten. Så slutade livet för den kille som en gång hade skojar såpass med motståndarna att Expressen ansåg att Söderstadion gott kunde byta namn till Karlaplan.

Karl-Henrik Larsson

Född 23.11.1947. Död 12.9.1983.

180 cm – 74 kg

Började i Landala IF men kom i pojkåldern över till IFK Göteborg.

Seniorkarriär	Säsong	Serieplacering	Matcher	Mål
IFK Göteborg	1967	A-9	1	–
IFK Göteborg	1968	A-9	9	2
IFK Göteborg	1969	A-1	–	–
Skogens IF	1970	III-1	22	2
Skogens IF	1971	II-7	22	–
Hammarby IF	1972	A-10	19	–
Hammarby IF	1973	A-8	1	–
Ettårsfall	1974	–	–	–
Landala IF	1975	IV-12	–	–
Skogens IF	1976	IV-2	–	–
Skogens IF	1977	IV-1	–	–
Skogens IF	1978	III-6	6	–
Skogens IF	1979	III-4	11	1
Landala IF	1980	VI-8	–	–
Landala IF	1981	VI-6	–	–
Johannebergs IF	1982	VII-1	–	–
Johannebergs IF	1983	VI-4	–	–